

holder sig saaledes, at Transporten der er be-
kostelig, medens derhos de, der færdes paa
Veiene, kunne slide paa dem uden nogen-
helst Udgift til Veivæsenet. Jeg troer derfor
ikke, at der her med Nette vil kunne træffes en
saa stringent Parallel, som skeet er af den høit-
agtede Indenrigsminister. Men for nu at
komme tilbage til det principale og de substi-
diaire Forslag, saa har jeg allerede bemærket,
at de subsidiaire Forslag, ville efter Forslag-
stillernes Mening kunne tilfredsstille de Fordrin-
ger og Krav, som Communerne kunne have
paa, at man skal værgе dem imod de Farer,
som i dette Forhold kunne opstaae for dem,
men at der dog ved Siden deraf har reist sig
for os som et Principspørgsmaal en ganske
væsentlig Betænkelse ved at gaae ind paa
Loven med de subsidiaire Forslag, og at vi der-
for have anseet det for nødvendigt at stille det
principale. Naar man nu spørger: Hvor-
ledes skal dette Forslag bringes i Udførelse,
saa troer jeg virkelig, at det ikke vil være
saa vanskeligt at træffe en Ordning for en
saadan Taxation. Det er ganske klart, at
vedkommende Taxatorer, naar de udnævnes til
Taxationsmænd, i Almindelighed ville kjende
Materialets Værdi paa det paagældende Sted.
Hvad dernæst angaaer det Spørgsmaal, hvor-
ledes der skal træffes en Deling mellem
Communen og den Mand, paa hvis Grund
Materialet ligger, da vil dette vist heller ikke
være saa vanskeligt at fastsætte, da jo i det
Hele taget Forholdets almindelige Ordning er
lagt i Indenrigsministerens Haand. Men det
forekommer mig ikke praktisk heldigt her i dette
lille Lovforslag at ville indføre vidløftige Be-
stemmelser om dette Forhold; efter min Me-
ning vilde det være langt heldigere at lægge
dette i den administrative Myndigheds Haand,
hvilket jo ogsaa aldeles falder sammen med
de sædvanlige Bestemmelser i saa Henseende.
Jeg troer saaledes virkelig ikke, at der er no-
gen stor Grund til at betragte Vedtagelsen af
det principale Endringsforslag som en For-
kastelse af hele Loven; jeg vil tværtimod ansee
det som en Understøttelse, man derved giver et
Princip, som det er vanskeligt at faae gjen-
nemført i Loven, imedens man samtidig søger
at faae tilvejebragt en Hævdelse af det foran-

brede Forhold, som ifølge Grundlovens § 82
finder Sted ligeoverfor den hidtil gængse Net-
lighed til at borttage Eiendom uden Erstat-
ning.

Indenrigsministeren: Jeg skal ganske
henstille til den ærede Talers nærmere Over-
veelse, hvorledes egentlig Forholdet i Praxis
vil stille sig, dersom det principale Endrings-
forslag virkelig bliver til Lov, og hvordan det
i Grunden vilde tage sig ud, naar den samme
Grundeier folgte sit Gruus i Tønde- og Cu-
bikfavneviis til Jernbanerne og samtidig der-
med maatte afgive gratis Gruus til Veiene.
Det forekommer mig at være i allerhøjeste
Grad besynderligt, naar man ikke overhovedet
vil forandre de nu bestaaende Expropriations-
regler, da at ville forandre dem i et enkelt
Tilfælde, der er saa analogt med de hidtil be-
staaende, som det er tænkeligt, idet Jernbanerne
som sagt ere Nutidens Landeveie, og idet der
fuldkommen kan værnes om Communerens In-
teresse gennem de subsidiaire Forslag.

R. Pedersen: Jeg troer dog, at den
høitagtede Indenrigsminister oversaae. Noget,
naar han nu udalte, at det vilde tage sig be-
synderligt ud, naar Enkeltmand skulde kunne
selge Gruus i Tøndeviis og Cubikfavneviis til
Jernbanen, hvorimod han ved Siden deraf
maatte afstaae det frit til Communen. Vi
maa jo dog erindre, at hvor Gruset ikke er
af større Værdi, der er det ved tidligere Tax-
ationer blevet afgivet til Communen uden Be-
derlag, og ved de fremtidige Taxationer vil
man utvivlsomt komme til det samme Resultat
med Hensyn til Jernbanerne.

Carlson: Jeg skal indskrænke mig til at
sige nogle ganske faa Ord. Jeg troer, at det
Tilfælde, som den ærede Minister forudsætter,
vilde medføre, at man meget snart kom til at
forandre Expropriationsbestemmelserne med
Hensyn til Afgivelse af Gruus til Veiene, saa
at de bleve overeensstemmende med Grund-
lovens § 82. Men hvis man ikke skulde faae
de smertelige Følelser, som den ærede Minister
forudsætter, saa vilde de nugældende Bestem-
melser blive staaende indtil videre; men dette